

ГАЇННА КОВАЛЕНКО-

— М. ЗІЯН

ЯК ЛЮ ДИ ІЗ ДА ЯТЬ

МАЛ. О. СУДОМОРИ

К Н И Г О С П І Л К А

Державний Науково - Методологічний Комітет Нарком-
освіти УСРР по Секції Соціального Виховання дозволив
до вжитку, по книгозбірнях установах Соцвиху. Віза
№ 627 від 15 - VIII — 1928 р.

Африканської пустелі
Краєвиди невеселі —
Ні струмка, ні деревця,
Степ піщаний без кінця.

Лиш верблюд
Може тут
Вирушать у путь далеку
Крізь пустелю в люту спеку.

Так черідкою ідуть
Каравани в довгу путь.

Держава Публічна
1268997

Держава

Там, де північ, де морози,
Вічний холод, вічний сніг,
Проживають ескимоси
В шкур'яних хатках своїх.

Хай собі тріщить мороз,
Та хоробрий ескимос
Їде в поле полювати,
Запрягає у санчата

П'ятеро здорових псів,
Сам в оті санчата сів
І, як вітер, полетів!

Від оселі до оселі,
По містечках і по селах,
І полями, й по містах
Турки їздять на ослах

Чи то верхи, чи візком.
Замашненьким батіжком
Добре віслюка шмагають,
Так слухняности навчають.

В Індії вже не верблюди,
І не пси, не вілюки,—
Там слонів привчають люди
Всі діла робить такі.

Роблять старанно слони:
І людей везуть вони,
І всіляку там вагу,
І поклажу дорогу,

Бо хоч мають хижі ікли,
Та до праці добре звикли.

Самоїди в тундрі дикій,
І пустельній, і великій,
Мчать в далеку путь-дорогу
На оленях круторогих,

Що є духу,
Мчать один за одним вслід.

Їх у сани
Дерев'яні
Запрягає самоїд;
В завірюху,

Є країна на схід сонця,
Там багатого японця
По містах великих всюди,
Замість коней, возять люди.

Рикша -- бідний чоловік,
За шмат хліба рік-у-рік,
День-у-день згинає спину,
На собі везе людину.

В спеку й холод, дощ і мряку
Заступа панам коняку.

В нашій сонячній країні,
На Радянській Україні,
Їздять кіньми та волами,
А бува, що й коровами.

Та лишивсь недовгий час
Кіньми ще робити в нас,
Бо машина є одна,
Зветься трактором вона.

Трактор править сам один
За десяток конячин.

Отже, сила є новіша,
Що за всіх тварин певніша.
На м'яких гумових шинах
Легко мчить авто-машина;
Білобокі пароплави,
І швидкі, й зручні на славу
Ходять річкою та морем;
В небі ж аеро-мотори
Понад хмарою летять,
Мов ті коники, турчать.
Землю рейки вперезали,
Ними мчать сюди-туди
Усілякі поїзди.

Ну й куди коняці братись
Із машиною змагатись?
Довговухим віслюкам,
І верблюдам, і слонам,
І собакам тим кудлатим,
І оленям тим рогатим,
Та й усім живим тваринам
Вже на зміну
Йде машина!

Ціна 25 р.

1928 №56

